

Tot el desenvolupament del rescat va estar envoltat d'un ambient de companyonia i bon rotllo quasi màgics, m'atreveria a dir. A destacar una actitud valenta i agraïda de la *portejada* Susanna, que suportava estoicament la tortura a què va ser sotmesa, de tal manera que sempre tenia un somriure al rostre. Tots ens fèiem costat i participàvem d'una manera o altra en les tasques del trasllat: ja fos *portejant*, ajudant en el camí a qui *portejava*, guiant per davant i per darrera, donant ànims, impartint optimisme, fent relleus en tot moment, compartint vitualles, cafè, te...

Mentre tant travessàvem aquells paratges d'agulles imponents de la muntanya de Montserrat, tot passant ben bé als peus dels Frares Encantats, o paratges curiosos con la Roca Foradada o la Cadireta, i encara quedava temps per fer una ullada i fins i tot fotos.

He de dir que se'm posen els pels de punta en escriure i reviuire aquells moments, molt intensament viscuts, immers en una sèrie d'emocions, esdeveniments i companyonia inoblidables.

A la tornada i en el poble d'el Bruc vam fer un be-
renar-homenatge, inclosa l'accidentada, que devia tenir tan dolorit el cos a causa del *maltractament* dels *portejadors* que quasi no sentia el turmell.

Aquella mateixa tarda-nit, a Urgències de l'Hospital de Granollers van diagnosticar el trencament d'un os del turmell, i va ser sotmesa a tortura de guix durant quaranta dies, amb la corresponent temporada de recuperació posterior. Valenta Susanna! Valents tots! Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer!....Tornarem a fer camins plegats, sí!!!

Joan A. Viudez

Circular integral a Montserrat, 9 i 10 de juliol

Aquesta aventura podria ser en part la continuació de l'expedició del 5 de març de 2011 a Montserrat, que va acabar essent un dia d'unió i companyonia exemplars.

Primer dia:

...quatre mesos i sis dies després, a can Maçana ens tornem a trobar tres membres d'aquella primera expedició: la Susanna, en Krishna i en Joan A. per emprendre l'aventura de rodejar tot Montserrat en dos dies!!!

Emprenem de nou la ruta interrompuda aquell dia de l'accident, que jo crec que el destí va voler que fos també memorable per tota la sèrie de successos que el van envoltar i els sentiments que van sorgir en aquell privilegiat, entregat i després Gran Grup.

Són les set del matí i sortim de can Maçana, el sol s'amaga darrere la primera barreira d'agulles que travessa el pas de la Portella on ens dirigim. El ritme és molt tranquil. Segurament tots tres tenim al cap el punt fatídic de l'accident de la Susanna, i tornar-hi...

En una hora escassa estem esmorzant al refugi de Vicenç Barbé. Els passos es repeteixen, pas del Príncep, la font de l'Esllavissada, coll de Port, balma de les Pruneres... ja pels Aurons trobem el punt "X" del sender on es produí l'accident.

A partir d'aquí recomencem una nova experiència. Una pressió, una força estranya es deixa anar en traspasar aquest punt. En descobrir nous senders i passos, les sensacions canvien totalment per mi.

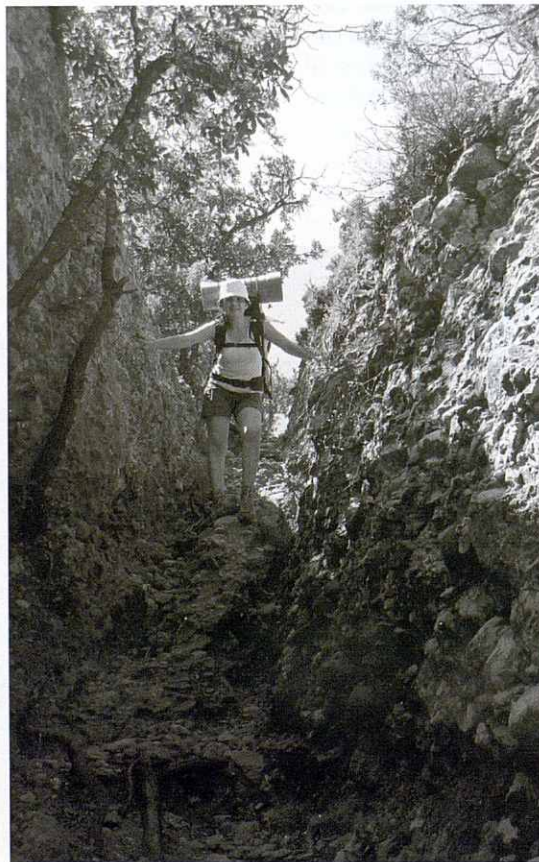
Em trobo buscant fites i marques que no hi són sempre que voldria. Això em motiva i encara que la marxa és molt tranqui-la, hem de parar algun cop i confirmar el sender.

Poc abans d'arribar al pas de les Comes trobo unes mostres molt recents de mullats i boletes de cabres! Quina sorpresa! Sí, en trobarem! Estan per aquí al voltant.

En arribar al pas de les Comes sorprenem un grup d'uns vuit isards.

Continuem i ells van per davant seguint el mateix camí momentàniament, amagant-se entre el bosc, per aparèixer al cap de poc en un espectacle digne del millor "Rodríguez de la Fuente". Dos mascles colpejant-se les banyes en una lluita intensa, aixecant-se i deixant-se caure sobre el cap del rival. Així molta estona, quasi em fa mal el cap de tant mirar. Aquell quadre és dedicat a nosaltres. Som a la coma dels Naps de Dalt.

Tot seguit, un pendent molt pronunciat quasi recte pel bosc. Un collat a sota de la Roca dels Llamps, la que hem tingut a la vista gran part del recorregut. Per baixar, ara hi

Congost de roca, baixant del Montgròs. Foto: Joan-Anton Viudez